

Septuagesima

Psalmer: 409, 36, 209, 218, 217, 413

Texter: Mal 3:13-18, Fil 3:7-16, Matt 19:27-30

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matteus 19:27-30

27 Då tog Petrus till orda: "Se, vi har lämnat allt och följt dig. Vad ska vi få för det?" 28 Jesus sade till dem: "Amen säger jag er: Vid pånyttfödelsen, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron, då ska också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. 29 Och var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar, han kommer att få hundrafalt igen och ska ärva evigt liv. 30 Men många som är de första ska bli de sista, och många som är de sista ska bli de första.

Herre, inskriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Vi som blivit kallade av evangeliet och börjat vandrigen med Kristus ska också fortsätta vandra i tron tills vi nått målet - det himmelska arvet. Ja, vi ska jaga framåt mot det målet på samma sätt som en idrottsman jagar mot målet i en tävling. Paulus gör den jämförelsen. Elitidrottare inrättar sitt liv efter träning och tävling. De gör allt för att vinna. För oss ska det vara första prioritet att leva värdigt Kristi evangelium och jaga framåt för att vinna segerpriset, Guds kallelse i himmelen i Kristus Jesus. En elitidrottsman har en relativt kort aktiv karriär men vi deltar i ett lopp som är livslångt. Målet är att nå fram till uppståndelsen från de döda.

Anledningen till Petrus fråga i vår predikotext var att han hört Jesus kalla den rike unge mannen och gett honom löfte om en skatt i himlen: *"Vill du vara fullkomlig, gå och sälj vad du äger och ge åt de fattiga. Då ska du få en skatt i himmelen. Och kom sedan och följ mig."* När den unge mannen hörde detta, gick han bedrövad sin väg, ty han ägde mycket. Med anledning av vad Jesus sagt till den rike frågade Petrus: *"Se, vi har lämnat allt och följt dig. Vad ska vi få för det?"*

Det verka högmodigt att säga så. Det kan också verka som om han var ute efter belöning. Men så var det inte. Lärjungarna hade faktiskt lämnat allt när Jesus kallade dem. Det var inte bara som de skröt om sig själva. Evangelisten Lukas vittnade om dem: *"de lämnade allt och följde honom."* De hade lämnat allt utan något löfte om en skatt i himlen. När Jesus kallade Petrus, Jakob och Johannes

hade han visat dem sin makt och sin nåd och gett dem en ny tjänst. Det var skäl nog för dem att lämna allt och följa honom.

Petrus hörde att Jesus lovade den rike mannen en skatt i himmelen. Petrus undrade om det också gällde dem. Han undrade också vad den skatten i så fall bestod av. Han frågade: ”*Se, vi har lämnat allt och följt dig, vad ska vi få för det?*” Petrus frågade inte efter lön för mödan. Nej, han ville helt enkelt höra mer om den himmelska skatten. Petrus blev inte tillrättavisad för sin fråga. Jesus var glad över att han frågade efter den himmelska skatten och gav honom ett nådigt svar. På samma sätt gläder sig Herren när vi vill höra mer om vårt himmelska arv. Herren vill att vi ska sätta den himmelska skatten före jordisk egendom och vara beredda att offra allt för att få den.

Jesus gav apostlarna ett speciellt löfte: ”*Amen säger jag er: Vid pånyttfödelsen, när Människosonen sätter sig på sin härlighets tron, då ska också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.* Uttrycket ”vid pånyttfödelsen” syftar på framtiden. Det syftar på den yttersta dagen då Kristus ska träda fram i härlighet. Det syftar på den dag då hela skapelsen ska befrias från sitt slaveri under förgängelsen. Då ska Guds barn också träda fram i härlighet och apostlarna sitta på tolv troner och regera med Kristus.

Aposteln Johannes fick i en syn se uppfyllelsen av löftet, fast det fortfarande låg i framtiden. När han var landsförvisad till ön Patmos för Guds ords skull såg han vad som snart måste ske. I en av synerna såg han Guds tron i himlen. Han såg uppenbarelsen av Guds härlighet, ...*en regnbåge som en smaragd omgav tronen. Runt omkring tronen stod tjugofyra troner, och på dessa troner satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och med kronor av guld på huvudet.* (Upp 4:1-4) Med tanke på vad Jesus hade lovat sina lärjungar är det svårt att hitta någon annan tolkning än att tolv av de tjugofyra äldste är de tolv apostlarna. Aposteln Johannes fick alltså se sig själv sitta på en av tronerna inför Guds härlighet. Naturligtvis var inte Judas en av de tolv. Istället såg Johannes antingen Mattias som övertog Judas ämbete eller Paulus som blev kallad till apostel. De andra tolv var då Jakobs tolv söner som representanter för den gammaltestamentliga kyrkan.

Jesu löfte måste ha varit en motiverande faktor i apostlarnas liv. De fick utstå mycket lidande och de flesta dog martyrdöden. Apostlarna var inte beredda att byta ut den himmelska skatten mot en förgänglig jordisk tillvaro som förnekare – så som deras förföljare krävde. Många i urkyrkan ställdes inför valet förneka eller dö. Men apostlarna dog hellre än att gå miste om den himmelska skatten.

Löftet om himmelens härlighet gäller fler än apostlarna. Jesus sa: ...*var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller*

mor eller barn eller åkrar, han kommer att få hundrafalt igen och ska ärva evigt liv. Apostlarna hade bokstavligen lämnat allt för att följa Jesus. Det var också nödvändigt på grund av den tjänst de blivit kallade till. Men vi ska inte tolka Jesu ord som en uppmaning att vi ska överge våra familjer och arbeten. I sådana fall skulle vi komma i strid med klara bibelord där det bl.a. sägs att den som inte tar vård om sina närmaste har förnekat tron. Nej, Jesu ord handlar om våra prioriteringar. Gud vill att alla hans barn först ska söka Guds rike och hans rättfärdighet, inte en jordisk tillvaro eller jordisk egendom. Och vi ska se det så att även om vi för Kristi skull blir berövade både familj, egendom och våra liv så har vi inte gjort någon förlust och Kristi fiender har inte vunnit någon seger. Jesus har lovat att vi ska få hundrafalt igen och ärva evigt liv.

Jesu löfte om den himmelska skatten är en stor styrka i våra liv. Det ger oss rätt perspektiv och uthållighet. Vi vill inte för alla skatter i världen gå miste om vårt himmelska arv. Med sitt löfte gör Jesus vår tro stark så att vi kan stå emot frestelsen att sätta det jordiska framför skatten i himlen.

Observera att Jesus säger att de som följer honom ska ärva evigt liv. Ett arv ges vanligtvis inte efter förtjänst utan på grund av släktskap. Det är för Kristi skull vi har fått rätt att bli Guds barn och Kristi medarvingar. Det är för Kristi skull vi äger ett himmelskt arv. Det eviga livet kan inte förtjänas och så fort någon försöker förtjäna det så förlorar han det.

Jesus ger oss idag inte bara ett löfte utan också en varning. Han varnar oss för att förlora det eviga livet. Han säger: *Men många som är de första ska bli de sista, och många som är de sista ska bli de första.* Judas, förrädaren, är ett exempel på de första som ska bli de sista. Rövaren på korset är ett exempel på de sista som ska bli de första.

Det är fullkomligt obegripligt hur någon som vandrat med Jesus sedan kan vända honom ryggen och byta bort den himmelska skatten mot förgängliga ting. Men synden har en märklig kraft att snärja och förföra. I Judas fall ledde förskingring till förräderi. Han var lärjungarnas kassör och brukade ta det som lades i kassan. Snatterierna ledde till att han succesivt förhärdade sig mot samvetets röst tills han var beredd att förråda Jesus för en summa pengar. Vad som skett var att han bytt ut den himmelska skatten mot några siklar silver.

Vi begår varje dag många synder och därför ber vi också varje dag: *”förlåt oss våra synder”*. Men då bättringen uteblir så börjar synden utvecklas. Synden är aldrig statisk i en människas liv. Den som ger synden livsrum ska inte inbilla sig att han kan kontrollera den. Hjärtat börjar då förhärdas mot samvetet och synden utvecklas tills den driver ut tron. Även en liten synd är livsfarlig när man vill

behålla och upprepa den. Det leder till att mörkret sänker sig över människas hjärta så att hon till slut är beredd att förkasta Kristus för värdelösa ting.

Vi ska hålla oss till Guds ord och sakrament och låta Anden utföra sitt verk i oss så att vi inte faller på mållinjen av kärlek till det som är i världen. Det är Gud som med sin makt bevarar oss till det eviga livet. Saliga är alla de som flyr till Kristus. Han överger inte oss. Vi ska inte heller överge honom utan jaga fram mot målet. Målet för våra liv finns inte här på jorden utan i himmelen. Målet för oss är att nå fram till uppståndelsen från de döda och härligheten med Kristus.

Det är aldrig för sent att börja vandringen med Kristus mot det himmelska målet. Jesus säger ju att många som är de sista ska bli de första. Rövaren på korset var en av dem. Han hade levt ett ogudaktigt liv. Han erkänner själv att han är värd straffet. Han ångrade sina synder. Han satte sin förtröstan till Kristus och fick samma dag vara med honom i paradiset, helt utan egen förtjänst. Gud är inte långsint utan vill att alla människor ska bli frälsta. Herren säger genom profeten Hesekiel: *Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva. Amen.*

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du som dog för oss har uppstigit till himmelen och lever för evigt. Bevara oss för syndens makt att snärja oss. Sänd din Ande till oss så att vi vänder oss bort från synden och till dig för att få förlåtelse och liv. Lär oss att alltid först söka Guds rike och hans rättfärdighet. Amen.